

[Finansministeren.]

dietiden. Renten er i øjeblikket 12 pct. Lånet inklusive tilskrevne renter påbegyndes afdraget 3 måneder efter studiets ophør.

Må jeg ganske kort sige til hr. Flygaard, retsforbundet, når han spørger om og taler om en fri kronkurs, at det kan regeringen absolut ikke acceptere. Det ville i øvrigt heller ikke være i overensstemmelse med vores forpligtelser i forhold til EF.

Jeg skal ikke komme med mange bemærkninger til hr. Lindholt — det ville være en noget svær situation på baggrund af den form, hr. Lindholts tale havde — men jeg har dog én bemærkning, nemlig vedrørende den stærke kritik, som hr. Lindholt fremførte med hensyn til de forskellige regnskabsår, der gælder for Grønland og for Danmark. Det har jo sin ganske naturlige forklaring, hr. Lindholt, fordi man i Grønland er nødt til at tilrettelægge hele importpolitikken, jeg kunne næsten sige også eksportpolitikken, på et tidligere tidspunkt af hensyn til besejlingsforholdene i de grønlandske farvande. Der er altså en ganske naturlig saglig forklaring på, hvorfor disse to regnskabsår ikke er sammenfaldende.

Jeg skal derefter komme med nogle bemærkninger om det, man kalder den sociale balance. Der har jo været en ret stærk kritik af, at den politik, som regeringen lægger op til, ikke har en tilstrækkelig social balance. Jeg forstår måske godt, at man kører den kritik ud fra politiske synspunkter, men jeg må vel nok sige, at hvis man prøver at foretage en mere realistisk vurdering af disse forslag, så er der nok i allerhøjeste grad en social balance i vore forslag. Der er vel ingen, der mindre er interesseret i voldsomme prisstigninger på vores forbrugsvarer her i landet end netop dem, der har de mindste indtægter. Det er nok en ganske principiel opfattelse, som man ikke kan komme uden om. Det er det, der sigtes til med vor inflationsdæmpende politik.

Når man så taler om, at regeringen ligesom har villet sikre de velbærgede, så må jeg måske minde om, at regeringen har væ-

ret uenig i den tidligere regerings boligpolitik. Vi har ikke ønsket, at boligudgifterne i indværende år, hverken for lejere eller for ejere, parcelhusejere, skulle sættes op. Vi har ønsket, at der skulle være en balance på dette område, men en balance på et lavere plan, altså med en lavere udgift end det, som vel har ligget i den forrige regerings og SF's boligpolitik.

Jeg synes også, der er grund til, når man taler om skattereduktioner på det ene og på det andet område, f. eks. over for det, man kalder de velbærgede, at spørge: skattereduktioner i forhold til hvad? Ja, skattereduktioner i forhold til de vældige skatteforhøjelser, som den tidligere regering ønskede at indføre.

Må jeg sige, at regeringens forslag om reduktion af amtsgrundskyldpromillen fra 20 til 15 ikke betyder nogen nedsættelser af amtskatterne for nogen parter i forhold til gældende regler, altså ikke i forhold til 1973. Det betyder derimod en mindre stigning af amtskatterne i forhold til 1973. Ja, der skal jo altså noget stærkt til, både på dette område, og når man taler om formueskatter, at sige, at vi har gennemført skattelettelser, for man ved, at også formueskatterne, selv om bundgrænsen forhøjes til de 450.000 kr., udviser et merprovenu på 40 mill. kr. til statskassen. Det var sådan, som det blev sagt før, at når man laver statistik, så kan man jo sige, at man kan komme til de mærkeligste resultater, alt efter hvilket udgangspunkt man bruger for disse statistiske beregninger. Nu er det her ikke statistik, det er jo noget ganske enkelt og overskueligt, det erkender jeg, og derfor burde det jo også være let forståeligt selv for dem, der har talt om, at det er skattelettelser. Udtrykket „skattelettelser“ er altså ikke rigtigt. Hvis man ser det i forhold til året 1973, så er det på disse områder skatteforøgelser. Men det hænger vel nok sammen med, at regeringen anlægger en lidt anden vurdering af alle disse problemer end dem, der — jeg har allerede strejft det tidligere i mine bemærkninger — har den opfattelse, at hvis man